

NOORTELEHT

NELJAPÄEV, 6.4.2023. NR 4 (33)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

2

 Arvamus:
 Varju
 vangistatud
 loovisikud

2

 Moeshow
 "Speculo"

3

 Esimene kogemus
 doonorina

4

 Vaimse tervise
 päev Keila
 Koolis

Tasakaalus trummarina

Aastatel 2004-2007 Keila noortekeskuses noorsootöötajana tegutsenud Kristo Otter on hetkel trummar bändides The Nymph ja Sibyl Vane ning trummiringi juhendaja Keila noortekeskuses. Küsisime pühendunud muusikult (kes käib iganädalaselt noortekeskuses harjutamas!) tema arvamuste kohta trummarielust ja kogemustest muusikuna.

Mirell Paljumets

Kaua oled muusikaga tegelenud ja kuidas trummideni jõudsid? Kas mängid veel mõnda pilli?

Mulle on muusika pakkunud suurt huvi juba väikesest poisist peale. Kuulasin ja vaatasin ansambleid alati suure huviga. Seda muidugi siiani. Alguses köitis mind rohkem elektrikitarr. Eredalt on meeles 80ndate lõpul televiisorist nähtud Heini Vaikmaa must läikiv pill. Selle peale võtsin vanaisa hommikumantlilt vöö ära, sidusin selle Sigulda kepi külge (elektrikitarr on ju kaabliga ühendatud!) ja vehkisin mööda korterit ringi.

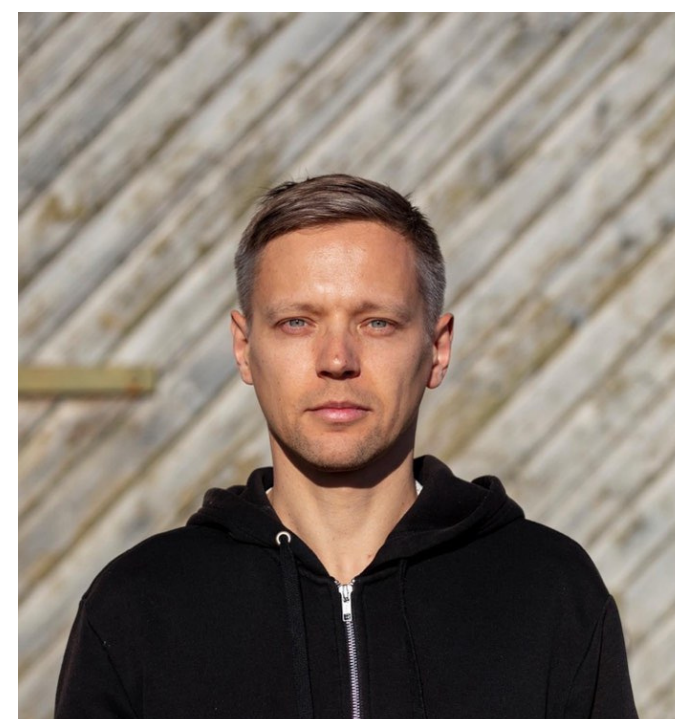
Millalgi põhikooli lõpu poole hakkasin lugusid kuulates rohkem tähelepanu pöörama trummidele. Hakkasin siis nende lugude taustal oma toas õhutrumme kaasa mängima ning mulle tundus, et see on eriti äge ja tahan päris trummidel ka sama proovida. Keskkooli viimases klassis hakkasime lõpuks poistega bändi tegema ja nii ta siis läks.

Teistest pillidest nii palju, et kitarril olen suuteline mõnda duuri võtma, kuid sellega mu oskused ka piirduvad. Aga mind huvitavad teised instrumendid väga, kuulan ja jälgin huviga.

Kuivõrd vanemad sinu muusikahuvi toetasid?

Vanemad on olnud väga toetavad ja on siamaani. Väikesest peale olen käinud üsna palju kontsertidel ja muudel muusikasündmustel. Koos isaga külastatud esimesed Rock Summerid Tallinna Lauluväljakul on jätnud kustumatud mälestused. Samuti olen koos isaga 90ndatel külastanud enamisi suuri Tallinna Lauluväljakul toimunud kuulsate artistide kontserte. Emaga käisin laulupidudel, aga ma olin siis veel liiga väike ja väga ei mäleta neid, kuid kindlasti aitas see kaasa minu muusikahuvile. Minu esimese trummikomplekti soetas mulle isa. Selle kõige eest suur-suur tänu minu vanematele!

Milline on sinu arvates tüüpiline trummar? Kas vastad ise sellele kirjeldusele?

Pildid: Erakõgu

Ma arvan, et ei ole olemas tüüpilist trummarit. Loomulikult levib palju stereotüüpseid jutte ja nalju, mis on kõik väga tore – naerda peab saama! Trummarid on siiski erinevad, nagu ka kõik teised pillimehed ja -naised. Kui paluda sama lugu mängida mitmel erineval trummaril, siis, vaatamata sellele, et nad mängivad üks ühele partii ära, saab kuulda siiski mitut erinevat versiooni samast loost – see on minu nägemus. Igaüks annab/paneab sinna midagi endast ja need asjad ei ole korduvad.

Millist muusikat sa ise kuulad? Kas sulle meeldib mängida ja kuulata sarnast muusikat?

Vastus ei ole väga originaalne, kui nii võib öelda. Ma

kuulan hea meelega erinevaid stiile. Mulle meeldib muusika kui selline. Samas, viimastel aastatel on hakanud aina enam meeldima hoopis vaikus. Kui sõidan autoga üksi (väga tihti), siis ei mängi mul tavaliselt taustaks midagi. Ja kui sõidan rongiga, siis loen pigem raamatut. Varem olid ikka klapid peas.

Kas sul on trummikomplektis lemmikinstrument? Kui, siis milline ja miks?

Trummikomplekt on minu jaoks üks tervik ja siinkohal ma ei saa üht teistest eristada. Aja jooksul siiski toimub muutusi. Mõned osad tulevad juurde, teised lahkuvad või siis muutuvad – kõike seda vastavalt vajadusele või eelistusele.

Meeldib sulle improviseerida ja jämmida? Kas kirjutad ka ise muusikat?

Improviseerin aeg-ajalt hea meelega, aga ainult siis, kui endas 100% kindel olen, et olukorrast puhtalt välja tulen. Loomulikult peab see olema ka maitsekas. Liigne efektitsemine ei ole seda kindlasti. Jämmida on tore, aga ma ei ole seda üleliia palju teinud. Võibolla peaks rohkem tegema, aga samas ei ole suurt vajadust selle järele tundnud. Muusikakirjutaja ma ei ole, kui siis välja arvata trummipartiide loomine.

Lisete Talvar

3. märtsil toimus Stenbocki maja ees meelevaardus, kuhu olid kokku tulnud Eesti loomeisikud. Demonstratsioon oli korraldatud juhtimaks tähelepanu kultuurivaldkonna rahastamisele, mis on olnud Eestis väga suureks murekohaks, kuid millele pole tegelikkuses eriti suurt fookust pööratud, mistõttu on selle valdkonna inimesed justkui varju vangistanud. Ka Liisa Pulk on öelnud, et väljendit "vabakutseline loovisik" katab sageli irooniavari.

Usun, et seda varju põhjustab ühiskonnas leviv arvamus, et loomeisikute töö on lihtsalt hobi, millega nad tegelevad n-ö oma „päristöö“ kõrvalt, mis on tegelikult täiesti alusetu seisukoht. (Siinkohal mõtlen siiski kõrgharitud loojaid, mitte harrastajaid.) Kuid loomine ongi täiskohaga töö. Kui tuua aluseks näiteks fotograafi amet, siis tema töö kestab absoluutselt terve päev, iga päev, kogu aeg. Siis, kui fotograaf ei tegele parasjagu pildistamisega, kogub ta inspiratsiooni tulevase loominguga jaoks, võtab vastu klientide kõnesid, vastab nende kirjadele, töötleb pilte, ostab uusi rekvisiite sessioonide jaoks. See nimekiri võiks jätkuda igavesti. Kõik need on kohustused ja tööülesanded, aga ometi koheldakse teda kui teenijat, kui inimest, kellel on annet, mida on väga kerge enda kasuks ära kasutada.

Ma arvan, et see vari on paratamatu langema just loomeisikute peale, inimeste, kes tegelevad kultuuriga, just sellepärast, et ühiskond ei mõista, mis kultuur on, kui suur mõju sel meile kõigile, meile kui ühtsele rahvale on. Tsiteerides oma emakeeleõpetajat: „Kõik on kultuur.“ Raamatud on kultuur, sport on kultuur, kooliskäimine, haridus, õppimine on kultuur. Selveri ja seal müüdavate toodete kujundus on kultuur. Üks äsja toimunud meelevaardusel osalenud isik hoidis käes plakati, millel seisis: „KULTUUR ON ÜHISKONNA TUGISAMMAS“. Seda see ju ongi! See, kuidas oma lapsi kasvatame, on kultuur, see, kuidas räägime ja käitume, on kultuur. Ometi endiselt pigistatakse silmad kinni, kui inimesed tulevad tänavale adresseerima seda, et Eestis on viimase 20 aasta jooksul selle kõige eelneva rahastamine vähenenud peaaegu poole võrra. Miks ei soovi me hoida, kaitsta ja arendada oma rahva tugisammas? Miks ei tähtsusta me seda, mis meid defineerib?

Selleks, et kultuur kehtaks ja jätkaks arenemist, on vaja ka juurdekasvu, kuid see ei ole kiire tulema, kui loovisikud peavad oma tööd põhimõtteliselt tasuta tegema. Miks peaks keegi loobuma ravikindlustusest ja väarikast pensionist, et tegeleda tööga, mida ta armastab, kuid samal ajal vaevlema? Need ongi need inimesed, kes praegu streigivad, et tuleviku loojatel oleks parem, oleks nii nagu peab: õiglane tasu, pension, ravikindlustus ja muu säärane selle eest, et nad on kogu oma hinge ja vaeva investeerinud sellesse, et hoida tugevana meie riigi kultuur, meie ühiskonna tugisammas. Arvan, et tuleviku loovisikud oleksid rohkem motiveeritud end täiendama ja harima, kui nad saaksid elada ühiskonnas, kus neid koheldaks õiglaselt.

Mina usun, et loovisikud on piisavalt kaua varjus oma aega teeninud ning on aeg hakata kohtlema neid nagu iga teist inimest, kes teeb midagi väärtuslikku Eesti riigi jaoks. Siinkohal peitub minu lootus uues valitsuses, et nad viiksid päriselt ellu oma lubadused, tõestaksid oma valijatele, et nende valimine oli õige tegu, tehes oma silmad lahti ja märgates just neid, kes hoiavad elus meie riigi kultuuri, kes aina tugevdavad meie rahva tugisammas, ja hakkaksid maksuma neile õiglast tasu.

Kuivõrd nõuab trummide mängimine füüsilist vormi?

Füüsiline vorm on ikka oluline, kuid veelgi olulisem on minu arvates vaimne vorm, tasakaalukus.

Millistes bändides oled mänginud? Kui suurt rolli trummar bändis mängib (kas bändi saab nimetada bändiks, kui trummarit ei ole)?

Nimetan bändid alates algusest: Dandruff, The Nymph (siiani), Popsandals, Unustatud Orel, Orkester, Eleenium, Sibyl Vane (siiani). Tõin välja need, kellega olen kontserte andnud ja/või salvestanud. Enamus kirjapandud nimedest on vaadatav-kuulatavad näiteks Youtube'i kanalis. Minu silmis hoiab trummar bändis kõike koos ja on kui bändi süda –

sellega on vist kõik öeldud (ilma ennast upitamata kasjuures). Kui nimetada sõna "bänd", siis esimesena mõtlen ikka nii, et seal on ka trummar. Muidugi ei pea see kindlasti just nii olema. Sõnad "bänd" ja "trummar" käivad minu jaoks lihtsalt kokku. Ilma trummarita kollektiivi kohta kasutaksin mõnda muud sõna.

Millised on sinu parimad ja halvimald esinemiskogemused?

Parimad on sellised, kui bänd kütab publikut ja publik bändi ehk toimub omavaheline sünergia. Mulle meeldib alati ja läheb korda see, kui kisub tantsule. Halvimad on sellised, kui on tehnilisi probleeme või kui bänd on kutsutud esinema publikule, kes ei ole just päris see sihtgrupp. Aga igast sellisest kehvast olukorrast on võimalik välja vingerdada, kui

tahtmist jagub. Ja need on samuti õpetlikud.

Kui tihti sind tänaval ära tuntakse? Mis emotsioone see tekitab?

Mind ei tunta tänaval ära, sest minu puhul ei ole siiski tegemist tuntud pillimehega. Vähemalt ei ole ma aru saanud, et tuntakse. Kui tuntaks, siis see oleks arvatavasti tore tunne.

Kes on su eeskujud ning miks?

Eeskujud on aastate jooksul tulnud ja läinud. Praegu mul puuduvad konkreetsed nimed, keda välja tuua. Jälgin tegelikult huviga kõiki, kes silma jäävad. Mõnda rohkem, mõnda vähem. Kõigilt on midagi kõrva taha panna, absoluutselt kõigilt. Piiratusel puudub edasiviiv jõud.

Millal ja kus saab sind järgmisena esinemas kuulda?

Mind sai näha ja kuulda mängimas koos Sibyl Vane'iga 1. aprillil Pärnu Kontserdimajas, ning edaspidi 14. aprillil Viimsis Black Rose pubis ja 6. mail Valgas. Suve jooksul olen ka siin-seal mängimas.

Mis oleks sinu soovitus noortele, kes tahavad trummariks saada?

Olge avatud, julged ja õpimulised. Kannatlikkust on samuti vaja. Kuulake palju erinevat muusikat ja harjutage palju, kuid ärge endale liiga tehke. Ärge laske endale pähe astuda. Olge viisakad ja sõbralikud. Austage ennast ja teisi enda ümber – see on väga oluline!

Moeshow "Speculo"

Kareen Kink

Igal kevadel toimub Keila Koolis traditsiooniline moeshow, mida korraldavad 11. klassi õpilased. Sellisel aastal jõudis korraldamise järg 67. lennu kätte, moeshow pealkirjaks oli "Speculo".

Kibekiired toimetused hea show nimel hakkasid pihta juba novembris. Oli vaja panna paika tegelased, kollektiioonid ja lugu, mis hakkab ümber nende keerlema. Samuti pidime otsima ka sponsorid. Alguses tekkis meil lennuga palju lahk-arvamusi, kõikidel olid erinevad ideed, milline peaks välja nägema üks vinge üritus.

Paljudel oli lootusetuse tunne, et me ei saa hakkama. Asja tegi veel raskemaks see, et me polnud kunagi lennuga ühist üritust korraldanud.

Hiljem saime juba reele, sest õppisime üksteise soovet, arvamus ja tahtmise paremini tundma. Kui paika sai lugu, mida hakkame laval jutustama, ja tegelased, kes seal loos seikleavad, oli aeg otsida muusika, teha valmis eelarve, leida abilised, kes aitavad meil üritust ellu viia, valida moeshowle lahe nimi, disainida plakat ja palju muud. Planeerimine võttis hulga aega, pidime asju tegema uuesti ja uuesti,

rääkima kõik jälle üle ja arutama. Kui aga see raske osa sai tehtud, oli juba üpris kiire. Paari nädalaga pidid valmima kostüümid, vaheklipid, tuli kokku koguda sponsortooteid, meisterdada dekoratsioonid, ehitada lava ja, mis kõige olulisem, panna kokku äge üritus. Alguses tundus asi lootusetu: teha oli palju ja aina enam hakkas sisse hiilima närv.

Kõige kiirem periood algas kaks nädalat varem: siis hakkasid meil proovid. Kes kõndis laval, kes ehitas, kes meisterdas, kes filmis, kes tegi kostüüme. Olime hilisõhtuni kõik koos koolis, aga meil oli ääretult tore. Väga lahe oli näha, et visioon, mis sai alguse juba mitu kuud varem, hakkas vaikselt ellu ärkama.

Kui alguses tegime kõigi kollektiioonidega eraldi proovi, siis kaks päeva enne üritust hakkasime tükke tervikuks laduma. Kõik arusaamatused, mis olid varem toimunud, tundusid nüüd nii tühised, kuna see, mis toimus laval, oli veidi murettekita, seda enam, et aega oli jäänud loetud päevad ja saal oli täiesti välja müüdnud. Jõudis kohale reaalsus, et nii mõnedki olulised detailid on puudu või läbi mõtlemata. Laval ja selle taga oli inimestel palju segadust. Paljud ei teadnud, mida täpselt tegema peab. Peale esimest "terviklikku" proovi oli minul küll nutt kurgus. Tekkis tunne, et 48 tunniga ei suuda me head showd valmis saada.

Aga suutsime! See vist ongi kõige lahedam asi. Tõsi, ka esinemise päeval oli palju vii-

mase minuti toimetusi ja meil läks meelest päris mitmeid asju, mida oleksime pidanud tegema, ja sisse tuli ka väga suur ärevus. Kuid sellest segadusest ja raskest teekonnast hoolimata saime üüratult vinge show. See polnud küll laval 100% nii, nagu võibolla oleks pidanud, aga see ei loe. Tegelikult läks meil imeliselt, tegime ISE midagi suurt ja ka rahvale meeldis.

Kõik need hilisõhtud koolis,

planeerimine, mis pani pea valutama, pisarad, arusaamatused ja mured tasusid ennast ära.

See tunne, kui kallistad ja nutad peale showd laval inimestega, kes kolm kuud tagasi olid täiesti võõrad, samal ajal on saalis rahvas püsti ja plaksutab. See on parim tunne ja see oli kindlasti kõike seda "jama" väärt. Moeshow on üks lahedamaid asju, mida olen elus teinud.

Foto: Pexels.com

Üks lihtne viis teha head

Geter Ehrenpreis

Vereloovutus on üks lihtsamaid viise teha heategu ja võtab seejuures üsna vähe aega: kogu protsess võtab keskmiselt 45 minutit. Verd ei ole võimalik toota, seega on vabatahtlik doonorlus ainus võimalus aidata patsiente, kes vajavad vereülekannet. Doonorverd kasutatakse rasketel operatsioonidel ja sünnitustel ning patsientide raviks vähi- ja maksahaiguste, verejooksu, raske trauma ja paljude teiste haiguste puhul. 2020. aastal aitas doonoriveri ligikaudu 15 000 patsienti.

Doonoriks võib olla 18-60-aastane vähemalt 50 kg kaaluv terve inimene, kes on Eesti kodanik või alaliselt Eestis elav isik. Doonor peab olema terve, puhanud ja söönud. Mehed võivad verd loovutada iga kahe kuu tagant, naised kolme kuu tagant. Täiskasvanud inimesel on neli kuni viis liitrit verd, millest doonor loovutab 450 ml. Vererakkude arv taastub umbes kolme nädala jooksul. Vereandmine ei kahjusta doonori tervist, vaid aktiveerib vereloome protsessi. Seaduse kohaselt on doonoril õigus saada vereloovutuseks töölt vaba aega.

Doonoril peab igal loovutusel olema kaasas pildiga isikut tõendav dokument. Samuti tuleb igal külastusel täita ankeet tervisliku seisundi ja eluviiside kohta. Seda saab teha nii kohapeal ning peale kolmandat vereloovutust ka veebis. Meditsiinilisel läbivaatusel kontrollitakse doonori hemoglobiinisaldust ning mõõdetakse vererõhku ja pulssi, esmadoonoril määratakse ka veregrupp AB0-süsteemis.

Verd saab loovutada verekeskustes, mis asuvad suuremates linnades, kui ka verekeskuste korraldatud väljasõitudel. Ka Keilas saab regulaarselt verd loovutada. Täpsem info vereloovutuse, väljasõitude graafiku ja ka olemasolevate verevarude kohta leiab Verekeskuse koduleheküljelt: www.verekeskus.ee

Eksamite eel

Hämaratel öhtutundidel süütan küünlad, panen mängima lõogastava taustamuusika ning avan järjekordse TalTechi videoloengu. Kirjutuslaua sahtli sügavustest olen leidnud eksamiainete vanad kontrolltööd, kordamis- ja valemilehed. Kui ajud suurest pingutusest juba kärssavad, teen pausi ja tegelen vahelduseks millegi meeldivaga – võtan endale snäki, teen õhtuse näohoolduse või räägin sõpradega. Vahel aga kujuneb puhkamisest laisklemine ning kevadväsimus ei aita kuidagi kaasa. Ometigi hiilib eksami- ja kooli lõpetamise stress nurga tagant ligemale. Mida teha?

Liisa-Lotte Hein

28. märtsil toimus Keila Koolis gümnaasistidele suunatud Vaimse tervise päev, mille raames sain osa võtta kahest vabalt valitud töötoast: Kerli Kanniste "Kuidas saada iseenda parimaks sõbraks" ja Kadri Lindmetsa "Klassikaline jooga". Esimene töötuba nõudis rohkem vaimset kohalolu ja kaasamõtlemist, teises keskendusime enda kehale, hingamisele

ning meditatsioonile. See-eest sain mõlemast töötoast sarnaseid mõtteid, mida tasub mees pidada ka eksamite eel või pärast sooritust:

- Ole endaga leebe
Me oleme iseenda suurimad kriitikud. Kui tabad end kritiseerimas iseennast, siis mõtle, kas oleksid oma lähedaste vastu sama karm. Enamasti püüame teistele tagasiside andmisel olla toetavad ja lugupidavad, kuid iseenda materdame väikse-

Esimene kogemus doonorina

Kadri Käpa

Läksin pisut närviliselt kultuurikeskusesse ja jätsin oma riided garderoobi. Olin sama päeva hommikul vaadanud, et on doonoripäev ning endale aja broneerinud. Istusin esimesse nähtavasse lauda ja andsin oma dokumendi. Sealt sain endale küsitluslehe, mille suhteliselt kiiresti täitsin,

enamus "ei" vastustega. Siis sain oodata, enne kui järgmise laua järjekord minu eest otsa sai. Seal vaadati mu küsimustik üle ja esitati täpsustavaid küsimusi. Said üle vaadatud ka mu veenid ning võeti kolm tilka verd hemoglobiini taseme mõõtmiseks ja veregrupi määramiseks. Kui kõik andmed olid korras, saadeti mind edasi saali, seal sain juua kaks tropsi mahla. Seejärel läksin tooli peale lamama ning ootasin, kuni arst eelmise doonoriga lõpetab. Tot siis algas kõige lõbusam osa. Vaadates mu veene, ei julgenud ta ise mult verd võtta ning kutsus kõrvalt teise arsti vaatama, kas tema

võtta saab, kuid ka tema jaoks olid mul natukene liiga peenikesed veenid. Siis kutsuti veel kolmas inimene mu veene uurima. Tema jaoks oli üks ilus veen sobilik ja väga kergelt lükati nõel sisse. Kui sellega oli korras, sai esimene arst edasi ise hakkama ja tema üllatuseks voolas kott verd täis tavapärase kiirusega. Sain veidi aega rahulikult peale nõela väljatõmbamist istuda ning siis seoti mul käsi kinni ning saadeti paberkaardiga edasi kohvi või teed jooma ja oma kingitust valida. Sain endale punased täpilised sokid kirjaga "veri good". Garderoobi valvaja naljatas, et ma ei olegi näost valge. Kokkuvõttes oli see vahva kogemus. Kõik olid olnud väga sõbralikud ja abistavad ning tore oli näha, kui säravalt nad inimeste verd võtsid. Soovitan soojalt ka

teistele, kes on juba 18-aastased ja üle 50 kg, võtta see tunnike, et doonoriks minna. Hetkel on eriti vaja juurde O reesus negatiivset verd, seega õige aeg alustada!

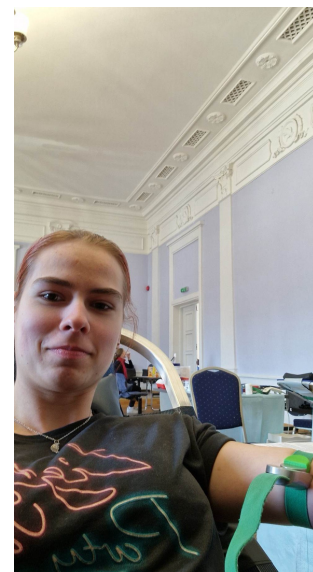

Foto: Pexels.com

magi vea korral maha. Kui aktsepteerime, et keegi pole perfektne ning vigu teha on inimlik, saame ühtlasi endale andestada ja liikuda elus edasi paremuse poole. Heites negatiivse sisekõne kõrvale ja toetades ennast positiivsete kinnitustega, on võimalik vähendada stressi, parandada enesehinnangut ning üldist heaolu.

- Kõik läheb mööda
Kes meist poleks kunagi tundnud, et kogu maailm on tema vastu? See on normaalne, sest inimese ajal on loomulik kalduvus anda negatiivsetele kogemustele rohkem tähelepanu ja neid mees pidada. Elu koosnebki headest ja halbade momentidest, mis tsükli vahelduvad. Kee-rulistel hetkedel tuleb endale meenutada, et looduseski järgneb püüale vihmahoog.

Enne eksameid tuleks pilk peale heita õppimismeetoditele, et õppimiseks mõeldud aega ära kasutada kõige efektiivsemalt. Ainetes, nagu matemaatika ja ajalugu, on vaja meelde jätta palju infot. Kuidas seda teha?

- Pomodoro tehnikat on aja planeerimise meetod, mille arendas välja Francesco

Cirillo. 1980. lõpul oli Cirillo kui üliõpilasel raske keskenduda õpingutele ja ülesannete täitmisele. Ta kasutas köögi-taimerit, et jagada õppimisele mõeldud aeg 25 minuti pikkusteks intervallideks, mida omakorda eraldasid lühikesed pausid. Meetod sai nime tänu tomatikujulisele köögitaime-rile – pomodoro on itaalia keeles tomat. Muidugi võib igauks meetodit muuta endale meelepärasemaks: mina kasutan taimerit üksnes selleks, et endas õppimise tuhinat tekitada ja ülesanne ühe jutiga lõpetada.

- Meenutamine (active recall) on aju sundimine meenutama teadmisi, mida soovid omandada. Selline pingutus tagab info salvestamise pikaajalisse mälu ja valmistab eksamiteks (või muuks hindeliseks tööks) ette. Uuringute alusel on meeldetuletamine tõhusam õppemeetod kui materjalide korduv ülevõtte või konsepti kirjutamine. Abiturientidel pole esimese eesti keele riigieksami enam kaua jäänud. Põhikooli lõpetajatel on veel aega juunini. Pangem eelnevalt mainitud mõtteterad kõrva taha ja lõpetagem kool uhkusega ära!

Unicorn Squad

Keila Noortekeskuse ja Keila Kooli vahelise koostöö tulemusena saabus eelmise aasta lõpus noortekeskusesse kahe Keila kooli õpilase loovtöö raames valminud Soovidepuu.

Maarja Põllu

2022. aasta sügisel sai hoo sisse Keila Noortekeskuse Unicorn Squadi grupp „Nutikas Üksarvik“, mis täitus kiiresti uudishimulike ja tehnikahuviliste tütarlastega vanuses 7-13 a. Nimelt Unicorn Squad on huvihariduslik tehnoloogiaalane liikumine just nimelt tütarlastele, ideega kasvatada neis läbi praktiliste ja põnevate ülesannete huvi tehnika, robotika ja loodusteaduste vastu. Ringi eesmärk on, et seni rohkem meeste pärusmaaks olevas info- ja kommunikatsioonitehnoloogia valdkonnas kasvaks märgatavalt naiste osakaal. Olgem ausad: Stereotüüpide aeg on möödas. Pole „meeste“ ja „naiste“ töid – on kirg ja tahe ning sellest lähtumegi!

Esimesel poolaastal (2022 sügis/talv) läbisid tüdrukud Unicornide esimese, n-õ baaskursuse. 15. märtsil mindi edasi juba teise kursusega. Kokku läbivad tüdrukud kuus kursust kolme aasta jooksul. Proovida saab palju: programmeerimist, tinutamist, puurimist, multika-, heli- ja valgusefektide loomist ning kuhjaga muudki põnevat! Lisaks tehnilise taibu ja oskuste, loogilise mõtlemise ja leidlikkuse kasvule, areneb Unicorn Squadi huviringis osalejal veel teisigi eluks kasulikke omadusi. Näiteks oskus kuulata, arutleda, konsensusele jõuda, töötada meeskonnas. Julgus end proovile panna, väljendada, aga vahel ka eksida. Ringis osaleja saab tuttavamaks oma tugevustega, õpib aktsepteerima oma nõrkusi ja suudab mõista teisi inimesi paremini sellistena, nagu nad on.

Unicorn Squadi liikumine kutsub üles kohtumistel osalema ka ringis osalejate lapsevanemaid. Nii on meil regulaarselt tegevuste juures toeks lisaks kahele põhijuhendajale vähemalt kaks ema/isa.

See on hea võimalus veeta vanematel kvaliteetaega oma lapsega, luua vaheldust iseendale või hoopis avastada enda jaoks midagi täiesti uut (Nagu juhtus ringi juhendajatel, kes ei osanud arvatagi, et elu neid elektri ja robotite juurde toob! Aga just nii läks, kui põnev pakkumine „otse taevast alla sadas“. – Olles sellele ääretult tänulik!).

(orig HK Unicorn Squad) Vaata veel: www.unicornsquad.ee

Vaimse tervise päev Keila Koolis

Kevad on õpilaste jaoks enamasti kõige stressirohkem aeg, seega grupp noori koostöös huvijuhiga otsustas korraldada päeva, mis õpilasi veidi kosutaks. 28. märtsil toimuski Keila Koolis Vaimse tervise päev.

Kadri Käpa

Päevast said osa gümnaasium ja 9. klasside õpilasesinduse liikmed, kes kõik said eelnevalt end registreerida kahte erinevasse töötuppa. Kokku oli töötubasid 16, mis varieerusid suuresti – muay thaist teemeditatsioonini. Enne töötubasid toimus kaks paneeldiskussiooni. Esimeses paneelis "Sõltuvused" osalesid koolipsühholoog Marleen Lomann ja Marko Viik, kes rääkisid nii isiklikest kogemustest kui ka uuringutest. Teises paneelis "Naiste ja meeste erinevused" osales 4 inimest: Liis Tamm, Eneke Aedmaa, Aare Lepiksaar ja Rene Puura.

Diskussioon oli vägev ja sai ka palju nalja. Peale pisikest söögipausi sai seatud sammud esimese töötoa poole, mis kestis tund aega. Seejärel sai 15 minutiga liikuda oma järgmisesse töötuppa, peale mida tehti pisikene kokkuvõtte aulas, kus tänati töötubade läbiviijaid ja korraldusmeeskonda. Kogutud tagasisidest ka mõned mõtted:

● Paneel "Sõltuvused": "Isiklikult midagi uut teada ei saanud, aga tore oli näha rääkimas inimest, kes ise on sõltuvuse käes kannatanud ning elus uue lehe pööranud. Kindlasti pani mõni käsitletud teema mõnda kuulajat mõtlema, loodetavasti ka tegutsema." "Sain teada, et meil on väga vahva koolipsühholoog ja et ei ole olemas häid sõltuvusi."

● Paneel "Naiste ja meeste erinevused": "Teema super intrigeeriv ja oluline. Külalised päriselt huvitusid teemast ja neil olid head mõtted, mida jagada. Mulle väga meeldis, et laval tekkis diskussioon külaliste vahel, mitte ei olnud lihtsalt küsin ja vastan vestlus. Väga põnev oli kuulata erinevaid seisukohti."

● Töötodad: "Huvitavad, sai proovida midagi uut. Teemeditatsioon oli lemmik, tee maitses hästi." "Väga ägedad olid. Eriti meeldis mulle Jane iseloom :) ja Muay Thai oli ka väga põnev." "Töötodad olid väga lähedad ja super hästi korraldatud. Töötubade läbiviijad olid südamega asja juures ja seda oli tunda. Mina jäin väga rahule." Täname oma sponsoreid Maheleib, Kooker, ÕF Vaimne Harmoonia ja Keila noortekeskus.

Spordiuudiseid

Fotod: Urmo Sibul

12.03.2023 toimus motokrossi võistlus Sõmerpalus, Adrenalin Arenal Kids Cup IV etapp, mis oli ühtlasi ka viimane sisevõistluste etapp sellel hooajal. Osales 9-aastane Keila koolipoiss **Kevin-Marcus Kruusandi** 65cc klassis võistlusnumbriga 69.

Sõideti kahes grupis, kokku oli 28 sõitjat. Kevin-Marcus oli oma grupis 3. ja kokkuvõttes 18. Sarja üldkokkuvõttes 15. 42-st.

HOROSKOOP

♈ JÄÄR

Maandad frustratsiooni pajutibude nülgimisega. Muidu oled eluga rohkem järjel kui tavaliselt, näed juba, et too läheb seal eemal nagu täpikene. Nad ei heida sulle kõõrdpilke, nad imetlevad, ära muretse.

♉ SÖNN

Oled nii kahe jalaga maas, et hakkad sügavamatesse kihtidesse vajuma, leiad huumuse ja 0,5+0,5 või 2 vihmaussi. Võib juhtuda, et üks päev sa ärkad ning ei lükkagi äratuskella edasi (ebatõenäoline).

♊ KAKSIKUD

Veedad tunde Duolingos, õpid korraga kuut keelt ja räägid ka. Korraga. Teised ei saa enam päris täpselt aru... Õnneks see sind ei kõiguta, ja neile meeldib su sära, pane hullu!

♋ VÄHK

Üritasid korraldada lumememme matuseid, aga päikesepaiste oli liiga õigelt kuldne, morbiidsed mõtted hajusid. Oota sirelite oitsemiseni, et viielehelisi õisi otsida. Varu kannatust, ära näri oksa.

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, Mirell läks tähti vaatama, kuid jäi hoopis virmalisi imetlema.

♌ LÕVI

Taasleiad oma (mis ta oli nüüd? viiendas klassis?) minema visatud plokklöödi ning koos sellega ka peidetud talendi. Elu taustaks käib "Ood rõõmule" ja "Hiiretips läks putru keetma".

♍ NEITSI

Mis iganes asi see on, mis sul seal on (ma ei näe päris täpselt), ei peaks seal olema. Ülejäänud... värgiga... on sul kenasti. Tubli. See elutsemine õnnestub sul hästi. Joo aloe verat.

♎ KAALUD

Usalda, aga kontrolli. Ent siga tõenäoliselt siiski ei lenda, isegi kui seda väidetakse. Kuigi sinu elu arvestades vast isegi lendab ka, tšekka. Ise lendad kindlasti. Nagu ambitsioonikas pingviin.

♏ SKORPION

Mingi osa sinu parema jala mitte päris kõige väiksemast varbast loodab, et lund tuleb veel. Sa talle talve ei demonstreerinudki? Või milles asi? On ta segane peast? Kanna vähem sokke.

♐ AMBUR

(Ootus?)ärevus täidab su pead ja hinge ja südant, aga peamiselt ikka pead. Googeldad, kas on tõsi, et Marie Antoinette'i juuksed läksid ühe ööga enne hukkamist halliks. Avastad, et, ai, sulle ikka meeldivad need uhked kleidid.

♑ KALJUKITS

Vaatad EKSS-ist, mida õieti tähendab puhkus, sest tolle definitsioon on hakanud vaikselt ajast kaduma. Voodi neelab su alla mingil nädalavahetusel. Sul on midagi katki – püksid või seljakott või motivatsioon.

♒ VEEVALAJA

Sinu ellu saavad Eesti Pagari piimikud ja välja areneb kerge sõltuvus. Sulle meenub, et keegi vanemapoolne arukas sugulane olevat öelnud, et kalasoomused rahakotis toovad rikkust, katsetad.

♓ KALAD

Loe veidi "Sipsikut", sest "kevadine soe on petlik. Kui mängida ja ringi liikuda, siis ei külmeta veel nii kergesti. Aga kui ühe koha peal istuda, siis võib kevadine tuul läbi tõmmata" kipub sul ununema.